

Небувала новість в Джерзі Сіті, Н. Дж. Заходою Ават, Кружка і Хору ім. М. Лисенка відігратись во раз першій на американській сцені НОВУ ТЕАТРАЛЬНУ ПЕСУ з СПІВАМИ І ТАНЦЯМИ в п'яти діях під назвою:

„ПОТЕРЧУК“ В СУБОТУ, ДНЯ 15-го МАЯ 1926 Р. В WHITE EAGLE HALL

335 Newark Avenue, Jersey City, N. J. Заводи штурмувати, мотути, наспівати шобіть зі старого краку, зити, сина в 1925 р. зявони автору Песю, ніс Волод. Мариничевичем. Бона тає скря, займаючі і в дев'ять ехоту зі славною драмою. Де ходи, Гриво, Чувати спід солоної і крок, лодю, сумору, зурюшення і тратую.

ПОЧАТОК ПРЕДСТАВЛЕННЯ О ГОДИНІ 7:30 ВЕЧЕРОМ. На сцені старі нові предмети, усе усе запрошує місцевий і 102 оканців України і Українок — Комітет.

ПОЗІР! НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР! ТЕАТР УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ при співучасті пані М. Машир

ТОВАРИСТВО „ВІЛЬНІ КОЗАКИ м. ЛЬВОВА“ ЗАПОРОЖСЬКИЙ КЛАД

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 16-го МАЯ 1926 РОКУ в Укр. Нар. Домі, 217-219 E. 6th St., NEW YORK, N. Y. Початок о год. 8-ій вечір. ГОЛОВНІ РОЛІ ВИДІГРАЮТЬ: Буча, мідшані О. Азовський, Гана, його дочка П. П. Катип, Ляско, парубок П. С. Давиденко, Фіда, старша порожка П. С. Сиринці, Бьсько, молодий сган П. М. Машир, Груня, його жінка П. М. Машир, Дрігетт п. С. Савицький, Рещер п. О. Азовський

ПО ПРЕДСТАВЛЕННЮ БАЛЬ П. А. Пасека Громаді Українське Товариство „Вільні Козаки м. Львова“

Особливо дорого просити Пасеку Громаду придіти на це прекрасну оперу, яку виставляв найлуччі українські артисти. Комітет. 109-11

ДРУКАРНЯ У. НАРОДНОГО СОЮЗА „СВОБОДА“

випикує старано, дешево і на час всієї друкарської роботи які СТАТУТИ, ПРОГРАМИ І ПІКЕТИ НА КОНЦЕРТИ, ПРЕДСТАВЛЕННЯ, ПІСНІКИ І БАЛІ, ЯК ТАКОЖ КОВЕРТИ І ЛИСТОВІ ПАПІРИ ДЛЯ БРАТСТВО, ТОВАРИСТ І СЕСТРИЦТВ. Проситись всі відділи У. Н. Союзу улаватися зі всімама замовленнями до своєї власної друкарні на адресу: „СВОБОДА“, 83 Grand St., JERSEY CITY, N. J.

В. Будзинівський, особливо за Герстенемером.

РАДНИК ЖЕНИТЬСЯ

— Сидиш тут, як ніколишній... Хто все тут знає... Радник і по хвилі, зітхнувши, відповіла: — То не для мене. Відвернула від нього лице, щоби не побачив, що на її рідничці завилася сльеза. Але радник почав ту сльезу. Сей сум на личці, сі, з такою резигнацією висказані слова, і та сльеза так вразила радника, що він рушився, щоби до неї прикоснитися, обійняти, пригнурити до себе і поцувувати... бодай по цятківській, в нозю. Але між ними був стіп! Вона цілком відвернула вгору голову. Саме тоді вернув реставратор з якоюсь книжкою в руці, показав ту книжку перед радником і промовив: — Ви, пане, будете у мене почувати, отже виїштесь в мездунокну книжку. Радник не мав охоти виявляти, що він, отже зарад гдавав виспити будь-які привітці. Але зараз нагадав... що як він викрикнув, що його за переступство з парграфу 320є, могли скарати арештом від трох дід до місяці. Отже він вписав правду: „Роман Макогонський, радник суду“.

ЯК ПОВСТАЮТЬ НАЦІОНАЛЬНІ СВЯТА...

Япан відіграє в Азії подібну роллю, як теперішня Франція в Європі. Там, на далекому Сході, відбулася подія, героєви якої присвячені отсі стрічки. Подія є характерна і в повсякчасна, а також для української суспільності. 1919 року, перш ніж іти роками Япанці виконали в Порт Артурі смертельний асуд над корейським борцем за волю Чунгфенем. Ся подія викликала величезне вражіння в цілій Азії, бо Чунгфеня з гарчачою любовю до своєї поповенної вітчизни застріли на залізничному дворі в Харбіні япанського президента міністра маркіза Іто. В очак Корейців Іто був найстрашнішим ворогом їх країни. Він хотів загартати під япанську кормигу не тільки Корею, але також Манджурію. Все, що було досі свята для 20-ти мільйонів корейського народу, Япанці знищили: незалежність країни, господарське життя, права, фіскальну її військову суверенність. Саме тому кожний Корейцєв з цілою душою ненавидить Япанців.

І ось 18 молодих, образованих Корейців зложили присягу не спочити доти, доки не згине найбільший ворог корейської незалежності Іто. Між ними був також Чунгфеня. На знак присяги він, так само як і його товаришів, відкусив собі верхній кусень передостаннього пальця правої руки, плівчують з пальця кровю намалявав на білій хусточці національну хуртову, а під нею написав: „Нехай живе Корея!“ Далше зложив обіт так дого не смятись їй не йти, доки Корея не буде знова незалежною. Від того дня 18 молодих Корейців шукало нагоди стрінути Іта і вбити його.

Між тим наслідком япанського утиску положення Кореї стало з дня на день гірше. І ось появилася 1910 року в часопісній вістці, що маркіз Іто приїздить до Харбіна. Туди спішить Чунгфеня. Російський залізничний дворець величаво удекоровано. О 10 год. рано заїхав спеціальний поїзд на іду купатися на сонце. Бо такі парграфи відічепилися його. За те він вирюк баран. — Чи він ніроче не відбив мені, або не нарушив пенсічки? Пенсічка справді неначеби трох була.

Баран скоро вступився, пенсічка перестала морочити його. За те він стала відганяти від него цієї гірша морка. Виринула донька реставратора. Мінлилася. Раз була така, яка і бачив при обіді; раз така, якій признаєвсь кризь шкла білий парграф. По хвилі бачив її, як паде повалена ударом його голдової в живіт. Нарешті... той меланхолійний сум на її личці, та сльеза на рідничці... Обернувся на другий бік і думав: — Вона донька залізничного урядника... Значить вона з доброго, інтелігентного роду. Сама образована, бо учителька. Роботачка. Кожетка не є, поводитись дуже чємно і тактовно. Лице гарне. Будова, клясично гарна. Все, як не можна бажати собі ліпше. Зійди зі свічючого щидий світ, то ліпшої, не знайдеш! Доводить від от і в трийт годинах в кімнаті реставратора ввійш дванацять. Радник знов обернувся і дади думав: — Коби знайти, кому така шває не віддала! Що значить суми, ся сльеза і ті слова, що так не для неї? Хмб, що то якась безнадійна любов. Може любить його жонатого? Треба би доконче розкусити її. Як би так продавжати знакомство, багатоділякти з нею, то може відобує з неї. Вже їй зачала, кажучи, що не для неї. Треба би тут літнитись ще яку днину, дві. Шобі не дивувалися, скажу їм, що я як відступити

дворець. Густий кордон поліції й війська муром відділяв ціяву юрбу від двірця. Чунгфеня стояв з бровнином в кишені позаду військового кордону і в розпущі бачив неможливість виконати свій намір. З поїзду висів його і сердечю привітавсь з російським міністром. Чунгфеня побачив здалека побителю Кореї. Заграла військова музика витальний марш, застріли до сонця іради оляги почетної сотні, а на грудях державників заблестіли до сонця золоті ордери. Молодому Чунгфеневу вдарила кров до голови. Він не втерпів і, користуючись з моменту, в якого очі вже спочивали на державних достойниках, прорвав військовий кордон, підіг на середину площі, узяк на коляно, точно вимірив і з видали сімю метрів стріляв япанському премєрвию прямо в серце. Музика уривалася, оркестр промчав, поліція, підігніти ні опускати вє в дні, а юрба розбігалася на всі сторони.

Спокіжно і з усмішкою свою зброю політнували, що стова найбільше нього, перехвещився як добрий катюлик і повніс грудю кляту: „Нехай живе Корея!“ Після того, без іаємного спорту, дав себе Чунгфеня відвести до тюрми. Зін був ув'язнений, того, що за свій вчинок прийдеється йому вмерти. Та він все радо був готовий жертвувати своїм життям для вітчизни. Балдорний настрій не покинув його ні на хвилину. В тюрмі написав Чунгфеня багатю віршів і тримовий тєвр про „Шлях до справдішого миру“.

Він поставив домагання, щоби оборонцем в його процесі був змадан. Не дозволено. Оборону вів тільки одному япанському адвокату. Бажаючи допомогти своєму клієнтові, сей адвокат намаював Чунгфеня, щоби він зложив заяву, щоби виконаною тєнату втратив був, дають Чунгфеня згрідило пияно, вє адвокатови в лице. Після доводю розправи суд вирішив: смерть. Сміючись запитав Чунгфеня, пощо трибунал так довог радив, коли вирок порішений був давно? — Ні одної хвилини не почував Чунгфеня якого-небудь ляку

Він був надмірно щасливий, що тєнату удаєся. І в пив з апетитом. Важно його пісія вивіря, й перед екекуцією — він прибрав в тім часі три фунтці.

В день екекуції він убрався в національний одяг, ушитий руками матери й улюбленого дружини, клянув перед шибеницею і довго та щиро моливсь. Після того крикнув: „Нехай живе Корея!“ самий і належний шийню стрічок і приказав катюві „Тягни тепєр вєрву!“ Се сталося у Велику П'ятницю 1910 року в Порт Артурі. Так згинув Корейцєв Чунгфеня, що є-чємовби новим святым Азії.

Сім Чунгфеня хотіла перестити тіло на рідну землю. Перед брамою тюрми чекало двоє братів з домювнню цілий день, аж їх прогано. Япанський уряд заборонив видати тіло героєви. Япанці знали, чому. Бо ціла Корея збиралася зложив залізничного якук, який мав іхати тіло з тліними останками земліка. Се не бувби похороною, а триюмфальний похід, величний і славний. В руках зібраних мас народу були хоруговки, що мали похилитися на останній пощорох героєви. „Обережні!“ Япанці не дали нагоду, щоби відбулася величава манифєстация народного духа.

Правда, Япан загартав ціявоту Корею після смерти маркіза-Іто, одначе Манджурія лишилася китайською. Тому Манджурійці моляться до Чунгфеня як до свого спасителя й визнають, що він вивільнив його щєще дуже багато святих, в яких моляться за нього, вони і Корейці величаво його своїм героєм і святым, символом найкращою висловою любовю до Батьківщини.

ПОЗІР! ПОЗІР! ФІЛАДЕЛФІЦІЯ І ОКОЛИЦЯ! ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА, ПРИБЛИЖУЧАСТИ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ МІСТА ФІЛАДЕЛФІЯ

ВІДІГРАЄТЬСЯ В 10-ТІ РОКОВИНІ СМЕРТІ ІВАНА ФРАНКА

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ В НЕДІЛЮ, ДНЯ 16-го МАЯ, 1926 РОКУ

В УКРАЇНСЬКІ ГАЛІ, 849 Н. ФРЕНКІН ДІЛ, ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Початок о 7-ій годі вечєра.

Проситись всіх філадельфійських та доколониїх громадян придіти численю на це свято та своєму присутствю вшанувати пам'ять нашого гєнія ІВАНА ФРАНКА. — В концерті беруть участь відомі артисти, позаміжним співають та другі українські визначні артисти. Святочну програму вигодує: др. Лука Мишута, редактор „Свободи“ — Комітет Свята. 109-11

ПОЗІР! ПОЗІР! СІРАККОЗ, Н. Я., І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР! ЗАХОДОМ УКР. АМЕР. СІТЕНСЬКОГО КЛУБУ

В БОРОТЬБІ ЗА ВОЛЮ В НЕДІЛЮ, ДНЯ 16-го МАЯ 1926 РОКУ

В ГАЛІ ШЕРВОНІ НА С. WILBUR & TOMPKIN STREETS Початок о год. 7-ій вечєр. — Вступ для дорослих 40 ц., для дітєв 15 ц.

„Шанова Громаді України і Українці міста Сіракоз і Околиця! — Коли хочете побачити Іванів Обрав Боротиби на посто біля наших славиць Бюрок Стрільців в часі війни на війні відіграти велику роль, тоді бачити, як наши молоді хлопці вийшли з боротиби і віддали своє життя за Свободу; як хочете бачити як сини наших своїх рідних матір, дучи боротиби на війні, коли хочете бачити, як вони обітєвували свої тіла, даючи, за те, що їх сини пішли до Стрільців Стрільців; коли хочете бачити, як наши Стрільці своїм відступом в часі стріляння зламали самолюбного команданта і його жоювіра і що вони дади з ними опієся зробили — те все побачите, коли приїдете на представлення!

Це гарне і поучаче представлення буде відіграти третій раз в Америці, в останній раз в Сіракозі, Н. Я. Тому запрошується всіх місцевих і позаміжних Українців і Українок численю придіти. КОМІТЕТ. 109-12

ВИЙШЛА З ДРУКУ НОВА ШІТКА ТЕАТРАЛЬНА П. 34 БАНКІТИР УМЕР комедія з сьляського життя на три діл. Виступає в сіл штурі 14 оєб. — Цна 35 центів. Замовлення слати до кінгарті „Свободи“.

БАНКІТИР УМЕР комедія з сьляського життя на три діл. виступає в сіл штурі 14 оєб. — Цна 35 центів. Замовлення слати до кінгарті „Свободи“, „СВОБОДА“, 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — СЕ СІЛА. — ПИШІТЬ ПО НАЙНОВІШИМ ЦІННИК КНИЖКО.

бо радник водив рукою до тім боці дверей, по котрім були завіси. Пєс, котрого в другій руці держав за шкуру, зачав з болю скакувати. Нарешті радник догадався, що кляма по лівій стороні. Справді, знашов її. Відчинив двері, відхилив, пєсика поставив за двері і зачинив їх назад. Держачий за те мєсцє, де пєчника, вернув до ліжка. Обережно, щоби пєчника не стрєсти, всунувся назад під покривало. — Нарешті тепєр вже будиш мені всунути! Це тєрха думав про свою пєчнику, наслуухаву, чи не болить. Болю вже не чув, отже успокоївся, став знов дрімати. Нараз, під ліжком знов засмілюю. — А то що? — спитав сам себе голосно, схопившись. — Мабуть, який я вєтти приперти двері, та бєстїя, назад всунулася в кімнату. Темно, отже я не бачив. Радник ще раз виліз з ліжка і рукою під ліжком. Вхвопив собі так безсердечно, що вона заскакувала. Могла тим розбудити цілий гєтєв. Але радник бувий буди байдуже. Коли не спитє він, то може не спати і цілий гєтєв! Хоч би й його. Вєтєв! Двері відчинив трохи, шийсь тєлькн, щоби прокляти собаку і штурнув нею далеко від себе. Собачка знов заскакувала, але далеко від него. Він скоро припер двері і назад в ліжко. — Тепєр чєже буде кінєшмоїм туртурам... Господи! Чи може, що поженалєсь, також переходили, шукаючи кнїжк, таке як я? По хвилі під ліжком знов засмілюю.

сидить стара і чи також покажеться? Чотирі собака. Коби була бодай всі нараз згодилася, то і я був би мав з собою яку годуну шку. І се завадує лікарєви, мому привєтєлю: Коби і я отог тут ма! Нехай би він покушав троха того добра. Я щє гєтєв перестудити мою пєчнику... Радник пірнув під покривало і... схопився, нечачє відвернувши. Під ліжком знов засмілюю. Рому воноє найкращоє, піт вступив на цілий тіл, бо у него виринула гадка, що то може збитий якийсь нечєстий силн. Чєже перетурєв цілу кімнату і не знайшов нічого. Скоро повклався знов скміляти. Подумавши хвилю, доміркував до того, що тут не може бути нічо надлірдношого, бож він в руках чув добре, що се таке. Жива собака, тай тєльк. Погадав, що шукаючи в темноті, мабуть поминув одио кут. Саме в тім куці мабуть сиділо те пєтє шєвє. Може й її сукою. — Нехай буде сука і це дєстє шєнєт з нею! — подумав. — Нехай-же самої здорові сидить, де сидять: Коби тєлькн на ліжко не лізли. (Далше буде).

ВАЖНЕ ДЛЯ ГР. КАТ. ЦЕРКОВ І ДЯКОВЧИТЕЛ. У нас можна набути „СЛУЖБУ БОЖУ“ на три голоси і партитуру. Всі чотирі книжки \$15.00. Замовлення і гроші слати: „СВОБОДА“ 83 Grand St., Jersey City, N. J.

